

6. Angaaende Tilbageholdelsen efter den første Uddannelsesetid af endel af Mandskabet til fortsat Uddannelse har der vistnok givet sig forskellige Meninger tilkjende ogsaa blandt Sagkyndige. Meningsforskjellen er dog ikke begrundet i nogen Uenighed om, at den fortsatte omhyggelige Uddannelse af endel af Mandskabet vil give Hæren en større Fæsthed, og at man derigjennem, navnlig naar Bytning forbydes, vil kunne opnaa at faae en Reserve af brugbare Underførere. Det, der har været ført Anker over, er den Maade, hvorpaa Tiden benyttes, og det store Beslag, der navnlig i Hovedstaden lægges paa Mandskabet til Vagttjeneste, Arbejde e. desl., og som berører Uddannelsen en uforholdsmæssig Del af Tiden. Det ligger imidlertid i Administrationens Haand at indskrænke denne Anvendelsesmaade af Kræfterne til et Minimum, saaledes at den Garnisonstjeneste, man ogsaa i Fremtiden maa bibeholde, kan komme Hærens Fæsthed og Sammenhold tilgode.

7. At fortsatte Øvelser i faste Leire vistnok have en ikke ringe Betydning med Hensyn til Sammenarbejdet af Afdelingerne; men at man ikke derigjennem vil kunne opnaa at gjøre Soldaten fortrolig med Feltlivet eller Førerne med de Forhold, under hvilke deres Virksomhed sandsynligvis vil falde. Dette vil formentlig kun kunne ventes opnaaet gjennem veglende Kantonnements-Øvelser og med saadanne konkrete Opgaver for Die, som de lokale Forhold kunne antages at ville medføre.

Til disse Resultater maa endnu føies, hvad Erfaringen fra den sidste Tids Krigsbegivenheder har bragt af Belæring med Hensyn til Spørgsmaal, hvorom der oftere har været stridende Meninger, saaledes om det mere eller mindre Hensigtsmæssige i forskellige Formationer saavel i taktisk som i administrativ Henseende. Med Hensyn hertil skal man saaledes nærmest henlede Opmærksomheden paa Fodfolkets Formation, hvor netop den senere Tids Erfaringer have godtgjort Rigtigheden af Paastanden om det iøvrigt allerede i Praxis gjennem de fleste Organisationer anerkjendte Unskelige i at indskyde et Mellemled mellem Brigaden og Bataillonet ved Formering i Regimentet paa 3 Batailloner. Ligeledes have de omhandlede Begivenheder og navnlig den sidste fransk-tydske Krig stillet saavel Rytteriets som Feltartilleriets Betydning i et saadant Lys, at Kravene til disse Vaabens Representationer i Hærene ere blevne større end tidligere.

Kaster man nu efter at have forudskiftet disse Bemærkninger et Blik paa det af Krigsministeren forelagte Revisionslovsforslag, da erkjender Mindretallet, at der i dette gennemgaaende er taget til-

børsligt Hensyn til de nysomtalte, forskjellige Forhold, og at Forslaget i disse Retninger er gaaet moderat frem med Hensyn til de Fordringer, det stiller. Det er allerede paavist under Forhandlingerne i Thinget, at Fordringerne, som dette Forslag stiller med Hensyn til Forøgelse af de faste Befalingsmænds Antal for Officerernes Bedkommende er noget mindre end dem, der blev stillet ved det tidligere Revisionslovsforslag. Forskjellen er imidlertid ikke af større Udstrækning, end at man maa erkjende, at med den foreslaede Forøgelse i dette Personale vil en fuldstændig Uddannelse og Føring af Hæren kunne opnaas. Om det tilbagestaende, ikke ubetydelige, værnepligtige Officerspersonale vil kunne tilveiebringes ad Frivillighedens Vej, staar vistnok endnu noget tvivlsomt for Mindretallet; dog vil Sandsynligheden derfor forøges, naar Uddannelsen foretages i et kortere Tidrum.

Ligeledes har Forslaget raadet Bod paa de fremhævede Ulemper ved Reservebataillonerne, idet samtlige Reservebatailloner ere foreslaede omdannede til Liniebatailloner.

Svad Tilgangen af faste Befalingsmænd angaar, da søger Forslaget for Officerernes Bedkommende at raade Bod paa de Banskkeligheder, der hidtil have viist sig i denne Retning, ved en forandret Ordning af Officerskolen, hvorved denne føres tilbage til en Skikkelse, der tildeels svarer til det tidligere Landabetaillonnens i dets seneste Form. Skjøndt de Erfaringer, der haves fra sidstnævnte, lade vente et godt Udbytte af en lignende Institutions Virksomhed, tror Mindretallet, at denne Vej ikke kan regne paa synderlig Samstemning hos Thinget, og dette i Forbindelse med Overbevisningen om, at Forholdet ogsaa vil kunne ordnes paa en betryggende Maade ad den i det tidligere Revisionsforslag valgte Vej, der vides at have vundet Tilslutning i Thinget, har hos Mindretallet fremkaldt Omskiftet om, at man maatte i Overensstemmelse med Flertallet beslutte sig til at slaa ind paa denne.

At Forslaget indeholder en Overgang til Regimentsformationen for Fodfolket ligesom ogsaa en Forstærkning af Artilleriet, kan Mindretallet efter det ovenfor Anførte kun erkjende for fuldstændigt berettiget; ligeledes anser man Formationen af Rytteriets Regimenter paa 4 Eskadroner for at være særdeles hensigtsmæssig ligeoverfor de Forhold, under hvilke et Rytterregiment kan ventes at finde Anvendelse i Felten.

Medens Mindretallet saaledes i flere Retninger kan tilraade at følge Ministeren, er der navnlig et væsentligt Punkt, som hos det her fremkaldt saa store Betænkeligheder, at man har troet at burde søge en anden Løsning, nemlig Spørgsmaalet om Uddannelsen ved Fodfolket. Den i Hærloven nedlagte Tanke, dette Spørgsmaal vedrørende, er som bekendt den, at Rekrutuddannelsen ved hver Afdeling kun skal finde Sted hvert 2det Aar, at Af-